

SCARLATINA

dr. H. Elias, dr. C. Baldwin-Agapi

Editura Medicală, București 1959.

Într-o lucrare de peste 300 de pagini, ilustrată cu grafice, clișee microscopice și numeroase tabele, autorii expun în 9 capitole problemele referitoare la scarlatină, pe baza observațiilor și cercetărilor lor de laborator, clinice și epidemiologice, întrebunțind un bogat material bibliografic. După un scurt istoric, *Baldwin* dezbată în capitolul I. ipotezele referitoare la etiologia scarlatinei. În încheierea acestei părți, autorul spune ca rezultatele cercetărilor microbiologice și inframicrobiologice din ultimele decenii ne îndreptățesc să credem că ne apropiem de lămurirea definitivă a acestei probleme atât de mult discutată. În capitolul II. monografia se ocupă de infecția streptococică a scarlatinei. Cînd cuvintele lui *Zlatogorov*, *Baldwin* susține că problema grea a etiologiei scarlatinei și importanța streptococului hemolitic vor fi rezolvate odată cu cunoașterea biologiei streptococilor. În spiritul acestei concepții, se expune amănunțit structura antigenă a streptococilor, clasificarea lor, legăturile dintre scarlatină și infecția streptococică, frecvența diferitelor tipuri de streptococ și datele referitoare la producția de toxine. Capitolul III. scris tot de *Baldwin*, se ocupă de răspîndirea scarlatinei, de caracteristicile ei epidemiologice, de modificările receptivității față de scarlatină și de modalitățile de transmitere a bolii, acordînd o parte specială prezentării datelor din literatura indigenă. În capitolul IV. *Elias* dezbată aspectele clinice ale șcarlatinei în aproape 100 de pagini. Cînd numeroși autori, el caracterizează diferitele faze ale maladiei, prezintă modificările ce se pot stabili cu ajutorul examenului clinic și de laborator, diferitele forme ale bolii, asocierea cu alte boli infecțioase, precum și complicațiile scarlatinei. În capitolul V. *Elias* descrie leziunile anatomo- și histopatologice ce se constată în scarlatină și mai ales în forma malignă a acesteia, prezentînd și clișee microscopice. În capitolul VI. același autor discută problema pronosticului care, în ultimul timp, e din ce în ce mai favorabil. Urmează un capitol despre diagnosticul de laborator al infecțiilor streptococice, în care *Baldwin* descrie tehnica de examinare bacteriologică, serologică și biologică utilizată în Institutul dr. I. Cantacuzino. Se prezintă modul de prelevare a materialului și tehnica însămînțării. Formele de colonii ce se dezvoltă pe agar sînge sînt ilustrate prin clișee. De asemenea acest capitol se ocupă de proprietățile biochimice, serologice și de cultură ale streptococului hemolitic, de capacitatea lui de a produce toxină, de examinarea acestora și de tehnica punerii în evidență a anticorpilor produși în organism, precum și de efectuarea probelor biologice și de procedeele pentru interpretarea acestora. În capitolul VII. *Elias* expune metodele de tratament igienico-dietetic, simptomatic, antitoxic și antiinfecțios aplicate în scarlatină, precum și tratamentul complicațiilor. În ultimul capitol, *Baldwin* dezbată problemele importante ale profilaxiei scarlatinei. El expune detaliat izolarea spitalicească de scurtă durată, chemoprofilaxia, imunizarea activă și pasivă, dezinfecțarea. În câteva rânduri sînt amintite infecțiile streptococice de origine alimentară și profilaxia acestora. Monografia *Scarlatina* este o lucrare care umple o lacună și prezintă stadiul actual al problemei, dînd îndrumări practice medicilor care activează în toate ramurile medicinei pentru rezolvarea problemelor ce se ivesc în legătură cu scarlatină.

Jozsef Benedek